

§ 12.

Stk. 1. Faderskabssag vil iøvrigt, hvor saadan Sag ikke er blevet rejst i Henhold til de i de foranstaaende Paragraffer givne Forskrifter, ved Barnets Fødsel eller senere kunne rejses efter Begæring af *Moderen*, Barnet (*dettes Værge*) eller af de i § 28 nævnte Personer og Institutioner. De i §§ 6—9 indeholdte Regler kommer i saa Fald til Anvendelse.

Stk. 2. Naar en Faderskabssag er afsluttet, uden at sagsøgte ved Dommen er anset som Fader eller bidragspligtig, og der senere bliver Spørgsmaal om at rejse ny Sag mod en anden Mand, afgives Begæringen om Sagsanlæg straks til vedkommende Underret, jfr. Retsplejelovens § 456 c.

Stk. 3. *Undlader Moderen at gøre Anmeldelse om, hvem der er Barnets Fader, eller opgiver hun, at hun ikke ved, hvem Faderen er, foranlediger Politimesteren (Overpræsidenten) beskikket en Værge for Barnet. Værgen skal saa vidt muligt drage Omsorg for, at der rejses Faderskabssag efter Stk. 1. Han kan endvidere, dersom Moderen ikke sørger forsvarligt for Barnets Underhold, begære hende afhørt som Vidne inden Retten om hvem der er eller kan være Fader til Barnet. Den i forrige Punktum angivne Beføjelse tilkommer ogsaa de i § 28 nævnte Institutioner, naar de helt eller delvis udreder Udgifterne til Barnets Forsørgelse. Ved Begæring om Afhøring af Moderen som Vidne gaas der frem efter Reglerne i §§ 6—9 med de fornødne Lempelser.*

§ 13.

Naar Retten modtager de i §§ 7—12 omhandlede Meddelelser fra Politimesteren (Overpræsidenten), drager den Omsorg for Faderskabssagens videre Behandling i Overensstemmelse med de i saa Henseende i Retsplejelovens Kap. 42 a givne Forskrifter.

§ 14.

Stk. 1. Den opgivne Fader eller en anden under Faderskabssagen sagsøgt bliver ved Dommen at anse som Fader til Barnet, saafremt Retten finder det bevist, at han har haft Samleje med Moderen indenfor Avlingstiden, uden at der foreligger Omstændigheder, som udelukker, at Barnet kan være Frugten heraf, og der derhos ikke findes Grund til at antage, at Moderen indenfor Avlingstiden ogsaa har haft Samleje med nogen anden, som kan være Barnets Fader, og der heller ikke iøvrigt foreligger Omstændigheder, som gør det tvivlsomt, om den sagsøgte er Barnets Fader.

Stk. 2. Finder Retten det herefter ikke godtgjort, at nogen under Faderskabssagen sagsøgt er Barnets Fader, bliver den eller de sagsøgte ved Dommen at anse som bidragspligtig, saafremt Retten finder det bevist, at *vedkommende* har haft Samleje med Moderen indenfor Avlingstiden, uden at der foreligger Omstændigheder, som udelukker, at Barnet kan være Frugten heraf. *Hvis flere sagsøgte kan anses som bidragspligtige, bliver Bidragspligten at paalægge enhver af dem fuldtud, jfr. § 22, Stk. 2.*

§ 15.

Stk. 1. Den, som i Henhold til § 6 har anerkendt Faderskabet, kan senere forlange Retssag indledet, saafremt han godtgør, at hans Anerkendelse paa Grund af Sindssygdом, Aands-
svaghed, Tvang eller af andre Grunde ikke kan anses som en bindende Viljeserklæring, eller at han først efter Anerkendelsen er kommen til Kundskab om Omstændigheder af Betydning, der kan begrunde en Fralæggelse af Faderskabet.

Stk. 2. Begæring om Sagsanlæg fremsættes for vedkommende Underret, jfr. Retsplejelovens § 456 c., og maa, i Tilfælde hvor Begæringen begrundes med Fremkomsten af nye Oplysninger, fremsættes inden 1 Maaned, efter at disse er blevet ham bekendt. Ved Afgørelse af Spørgsmaalet, om Begæringen er rettidig fremsat, bør Hensyn tages til den